

روشان فکري له اروپا نه

تريپر روښان پوري

ډاکټر اصل مرجان محيب وزير*

ډاکټر کيرن سينين*

Abstract:

The study disclosed that enlightenment is a well understood phenomena and known as a movement of the European modern history as well. It's brought many new ways of educational and scientific development. All nations of the world had some important movements in their history and similar is the case of Pakhtun social structure in the form of Bayazid Roshan known as Rokhani movement, focused on Greek philosophy. Moreover, this paper examined the background of European and Rokhani movements. Furthermore, the study also highlighted the common prevailing aspects in both of the movements followed by similar conceptions in it, while disclosing its results.

روښان فکري:

روښان فکري د ژوند د تېرولو په اړه د يوې روئې نوم دی. روښان فکري د ټولنيزو قدرونو د نورښه سفر نوم دی. هر هغه شی یا عمل چې زما د ټولنيزو قدرونو، روايتونو، عقيدې نه پرته د بل چاپه ټولنيزو قدرونو، روايتونو او عقیده کښې ښه په نظر راځي، د هغې قبلولو او منلو ته روښان فکري وايي. دا خپل ځان، خاندان، قبيلې، قام، وطن او هېواد ته په تنقيدې نظر د کتنې نوم دی. په ټولنيزه توگه داسې ادارو ته رواج ورکول چې ټولنه کښې د غلطو (منفي) روايتونو په ځای سمو (مثبتو) روايتونو ته رواج ورکړي، په مذهب کښې د اجتهاد کولو او د زمانې سره د هم اهننگ کولو عمل ته روښان فکري وايي:

دا د يوې داسې ازادې نوم دی چې فرد یا ټولنه د ښو (بهترې) لوري ته سفر په کښې کولی شي، ولې بديو ته په کښې تش د کتنې اجازت هم نه شته.

* Assistant Professor Pashtoon Khwa Mutaleati Markaz Bacha Khan University of Charsada.

* Assistant Professor Pashtoon Khwa Mutaleati Markaz Bacha Khan University of Charsada.

یوروبنسان فکر انسان په روایتونو پورې انبستی نه وي. هغه مدام د بنو نه بنو په لټون کېږي وي. پرون ئې د لاس نه نیولی وي، حال ئې په سینه پورې کلک ساتلی وي او سبا ئې د نظر په زاویو کېږي خوندي کړی وي. د تاریخ نه روایتونه مرتب کوي، په حال کېږي تجربو ته لارې سموي او سبا د پاره د امکاناتو دريځې خلاصې ساتي. عقل، تدبیر، دلیل، رواداري، اعتدال، زغم (برداشت) تنقید کول او د تنقید قبولیت غوندې ګټندوي (مثبت) توکیو ته رواج ورکول ئې بنسټیزه نعره ګرځېدلې ده. یوروبنسان فکره انسان په دې خبره یقین ساتي چې که زما هره خبره سمه کېدی شي، نو د بل هره خبره غلطه نه شي کېدی. یوروبنسان فکره انسان هر څه کېدی شي، خو منافق نه شي کېدی، ځکه چې هغه د مصلحت (Compromise) بنکار انسان نه وي. هغه ازادي خوښ وي خو د عقل په بنیاد، د دلیل په لاره او د تدبیر په ترڅ کېږي چې په ټولنه کېږي رواداري، اعتدال او زغم پیدا کړي.

نن سبا چې د روښان فکري، یا روښان خیالی، خبره چېرته هم کېږي، نو جرړې ئې د اروپایي هغه تحریک سره پېوستوي چې په څوارلسمه عیسوي پېړۍ کېږي د اتالیه څخه راپورته شوی وو چې نړۍ ئې د علمونو د بیا ژوندیتوب (احیائي علوم) په نامه پېژني. د روښان فکري، دغه پېوستون نه یوازې هغه خلق کوي چې د پښتو ژبې یا د پښتنو د سیاسي تاریخ څخه کومه ژوره خبرتیا نه لري، بلکې هغه استاذان او پوهان هم زیاتره په خپلو وېناوو کېږي د روښان فکري، دغه پېوستون د یاد شوي اروپایي تحریک سره تړي.

خو که وکتی شي په پښتو/پښتنو کېږي روښان فکري ورومېنې منظم فکري تحریک روښاني تحریک دی. د یو باقاعده فکر په اساس د ټولنیزو روایتونو څخه د بغاوت تحریک، مروج روایتی مذهبي دایرې څخه د بغاوت تحریک او د مغل استعمار په ضد د قامي مبارزې تحریک او د مغل استعمار جوړ کړي ټولنیز ساخت نه د وتلو تحریک — چې بنسټ ئې د بایزید انصاري المعروف پیر روښان (1515-20) په تعلیماتو او افکارو اېښودی شوی وو.

اروپایي روښان فکري:

په نړیواله کچه چې د روښان فکري، خبره کېږي، نورېښې ئې د روښان فکري، هغه تحریک یا هغه منابعو یا هغه دور ته رسي، کوم ته چې د یورپ په تاریخ کېږي د روښان فکري، دوره (Age of Enlightenment) وئیلی شي چې د څوارلسمې پېړۍ نه په اتالیه کېږي شروع کېږي او اتلسمه عیسوي پېړۍ کېږي په سپېن، هالېنډ، فرانس او

برطانيه کښې خپل عروج ته رسېږي. د دغه دور فلسفيانو، مفکرينو او فطري او ټولنيزو ساينسدانانو (Natural and Social Scientists) چې کوم خيالات، تصورات او نظريات وړاندې کړي دي، هغه د روښان فکري اصل ماخذات گڼي.

په روښان فکري د ځان پوهونې د پاره بايد چې مونږ د نوي (جديد) يورپ په تاريخ هم نظر اچولی وي، څه ته چې مونږ وړاندې يوه حفيغه اشاره کړې ده. د نوي يورپ تاريخ د څوارلسمې پېړۍ کښې د اټاليه څخه هغه وخت راپورته کېږي چې د فرانسسکو پټرارک (1304-1374) په مشرۍ کښې د علمونو د ژوندي کولو (احيائي علوم) يا د نوي ژوند (نشاۃ ثانيه) تحريک راپورته کړو. دغه تحريک کښې د قرون وسطی د دور د هغو پابنديو په ضد علم پورته کول وو چې د زور يونان په کلاسيکي علم او فلسفه باندې ئې د چرچ بادشاهت يا حکمرانۍ ته لاره ورکړې وه. د دغه تحريک په نورو سرکرده فلسفيانو يا ساينس پوهانو کښې مارټن لوتھر (1483-1546)، پيکو ډيلا مرنډولا (1494-1463)، گلبليو (1642-1564)، ټامس هابس (1679-1588)، فرانسس بېکن (1626-1561)، ډيکارت (1650-1596) او يوشمېر نور شامل وو. په دغه تحريک پېژندلی تاريخ پوهه وېن لون څه داسې تبصره کړې ده چې اردو ترجمه ئې علي عباس جلال پوري په خپل کتاب ”خردنامه جلال پوري“ کښې څه داسې کړې ده:

”خلقو ته يو ځل بيا احساس وشو چې ژوند ډېر لوی نعمت دی او صرف ژوندي اوسېدل د يوې لوئې خوشحالی سوب دی. دغه نتيجه وه د يوناني فلسفې د ژوند کولو چې په ذهنونو د پېړيو راسې پرتو د رهبانيت گردونه ئې لرې کړل.“ (۱)

د علمونو د ژوندي کولو يا د نوي ژوند شروع کولو دغې تحريک د خپتې څخه په اتلسمه عيسوي پېړۍ کښې يو بل تحريک را ووتو چې د خرد افروزی/خرد پسندی/ماديت پسندی/عقل پسندی/عقلياتي/قاموسيانو د تحريک په نومونو يادېږي چې مشري ئې والتئير (1778-1694) کوي، ډيوډ هيوم (1776-1711) جان روسو (1778-1712)، عمانوېل کانت (1804-1724)، دريدا؟، وولباخ؟ او نور يوشمېر ئې په سرخېلانو کښې راځي. د دغه تحريک په اړه بيا په خپله علي عباس جلال پوري څه داسې تبصره کوي:

”د دغه دور د فلسفې په وړاندې دوه موخې وې: (۱) عقليت (۲) بشر دوستي. دوي (دغه مفکرين) د هغه ستر عقلياتي پاڅون وارثان وو چې د علمونو ژوندي (احيائي علوم) په وخت کښې په يورپ کښې مخې ته راغلی وو. دوي د فکر او تدبر رڼايي په نړۍ

کښې خوره کړه او دا اعلان ئې وکړو چې تهذيب او تمدن او علمونه او هنرونه د ټولو انسانانو شريک ميراث دى" (۲)

دغې تحريک دغه اعلان هم کړى وه چې راتلونکي (مستقبل) کښې به گټه تش د عقل او پوهې وي، د دليل او استدلال بېرغ به ريانند وي او د انساني ورورگلوۍ (انسانيت) نه سېوا د انسانانو سره د بدلېدونکيو ساينسي ترقۍ په وړاندې بله کومه لاره نه شته.

د انگرېزۍ ژبې درې اصطلاحات سپکولر ازم (Secularism)، لبرال ازم (Liberalism) او روښان فکري (Enlightenment) داسې دي چې په معنوي لحاظ يو بل سره ډېر نژدې دي، نو ځکه ئې زياتره خلق د يو بل د پاره کاروي. خو زما خيال دى چې روښان فکري (Enlightenment) بيا يوه داسې اصطلاح ده چې دا پاتې دواړه اصطلاحات په ځان کښې راځايوي. لبرال ازم کښې دوه ډېر مهم توکي ځانگړتوب او ازادې شتون لري، کوم چې د وگړي (فرد) په ازادۍ زيات زور راوړي او ټولنه د دې پابنده گرځوي چې بايد وگړي ته د خپلو صلاحيتونو د اظهار بشپړه ازادې ورکړې شي. جان گري په کښې نور څلور توکي ځانگړتوب (Individualism)، مساوات، افاقيت او اصلاحيت (Reformism) هم شامل بولي (۳). خو ياده دې وي چې د لبرال ازم مساوات نه مراد سوشلزم بېخي نه دى، بلکې دا مساوات په دې معنا کښې چې هر وگړي ته د صلاحيتونو د کارولو برابر موقعيت ترلاسه وي، يعنې د مقابلې د پاره د ټولو د پاره يو شان ماحول برابرول. البته دا لبرال ازم بيا د روښان فکري نه په دې معنا جدا دى چې دې کښې د زړو هغه هومره قدر او قيمت نه شته، څومره چې په کښې نوي ته د قدر په نظر گټل شي، په بله معنا دا د ازادۍ او پرمختگ په نوم د قامونو په کلتور او معاشي منډيو کښې داسې ور ننوځي چې د خپل شته کلتور او منډۍ څخه ئې هم لاس ور ووينځي او هغه ټولنيز نظرياتې شاليد نه لري کوم چې روښان فکري يا سپکولر ازم لري. البته دا درې واړه اصطلاحات د نوي يورپي تاريخ د خبټې نه رازېرېدلې دي. علي عباس جلالپوري د انگرېزۍ Enlightenment ژباړه په اردو ژبه کښې د خرد افروزي په ټکيو کړې ده او د خپل کتاب "خرد نامه جلالپوري" په پېش لفظ کښې ئې د خرد افروزي پينځه توکي داسې ياد کړي دي:

"د عقليت خوبونې خورول

سائنس او فلسفه د مذهبي حاکميت نه خلاصول

د انقلابيت او عقليت خوبونې يا سائنسي علمونو په رڼا کښې د ټولنې يو ځل بيا رغول

د مذهبي کرکې او لېونتوب له مینځه وړل. بشر دوستی له وده ورکول“ (۴)

مونږ د یورپي روښان فکري د شاليد (پس منظر) په ترڅ کښې دا ولوستل چې په خوارلسمه عيسوي پېړۍ کښې فرانسسکو پېتېرارک ورومبني کس دی چې مروجېه چرچ/پادري ماډل محدود علمي ساخت کښې درزونه جوړوي او د يونان کلاسيکي علمونو ته لاره خلاصه وي او عيسايي مذهب کښې د جديديانو (Protestant) په نوم يوه نوې فرقه مخې ته راځي او د خوارلسمې پېړۍ نه شروع شوي علمي تحريک اتلسمه پېړۍ کښې عروج ته رسي او د خپتې نه ئې ستر ډېر اصطلاحات او معناوې راووي چې نننۍ علمي نړۍ ورباندې بنايسته ده او ورباندې وياړي.

• پير روښان او روښان فکري:

بل خوا پښتو/پښتنو کښې د روښاني تحريک شروع د شپاړسمې پېړۍ د ورومبي نيمايي نه د پير روښان د افکارو څخه کېږي. د دوي په افکارو باندې د علم او ادب مټې ودرېږي او د قامي تاريخ ودانۍ (عمار تونه) جوړېږي. مذهب د ملا (ملايئت) او پير له غېږې نه رابهر کوي او د وحدت الوجود په لاره ئې د تصوفي فلسفې سره اشنا کوي او هغه ټول توکي (عناصرو) په کښې ځايوي، د کومو چې مونږ د يورپي روښان فکري په ضمن کښې ذکر وکړو.

روښاني تحريک ته د پښتنو يو شمېر پوهان سياسي تحريک وايي او بل يو شمېر بيا ورته خالص مذهبي تحريک وايي. زما په خيال هر هغه څوک چې دا ډله خالصه مذهبي يادوي، هغوی په سياست د مذهب د اثراتو نه ناخبره دي. په تاريخي توگه که مونږ وگورو، نو په د هر دور په سياست باندې ستره اغېزه پاتې شوې ده او سياست تر ډېره حده د مذهب په پنجه کښې نڅښتې پاتې شوی دی. په دغه غرض روښان فکرانو همېشه راسې سياست د مذهب د پنجه نه ازادولو د پاره د مذهب اصل روح د وړاندې کولو هڅې کړې دي. پير روښان هم چې په خپله زمانه کښې وليدل چې پښتنو کښې روايتي پېړۍ او ملائيت خپلې جرړې دومره کلکې کړې دي چې د ددوي سياسي مفکورې ئې په خپل موتي کښې بند کړې دي، نو ځکه ئې د بې بنياده مذهبي توضيحاتو په ضد علم پورته کړو او د سياست ئې د پير او ملاد ولقي نه د رابهر کولو هڅه وکړه. خو دا خبره. "روښاني فرقه يوه مذهبي فرقه" خو چې سياست ته ئې لاس واچولو، نو دل دول شو. "(۵) سره اتفاق ځکه نه شي کېدی چې روښاني تحريک خو "دل دول" بېخي شوی نه دی، بلکې تر ننه پورې ئې اثرات مخې ته راځي او څومره څومره چې پښتانه د روښاني تحريک په مبادياتو پوهېږي، دومره دومره به ئې اثرات نور هم

مخې ته را وړاندې کېږي. پير روښان خپل مخالفين مشرکان او منافقين گڼل، نن هم مونږ هغه مشران او ملکان غداران او قام خرڅوونکي گڼو چې د استعمار ملگري دي او د استعمار د گټو ساتندويه دي. ده هغه پښتانه راټولول پېل کړل چې تر دې دمه بېخي په قبيلوي ساخت کښې د يو بل نه بېل او ناخبره پراته وو او چې دا پښتانه ئې د ځان سره ملگري کړل نو د دربار غوږونو ته دارنگې اوازي ورسېدې:

"د پښتانه ورباندې راټول شوي دي که علاج ئې ونه شي، نو نن او يا سبا به توره واخلي." (۶)

پير روښان يا روښانيانو تل د روايتونو او حکايتونو په ځای د علم او دليل پلوي کړې ده او په پوره استدلال سره ئې خپل دريځ مخې ته اېښی دی. سيف الرحمان محسود د دوي په دغه اړخ باندې بشپړه رڼا اچولې ده او د پايلې په توگه ئې پرې ډېره د کار تبصره کړې ده:

"لنډه دا چې روښاني انقلاب د جهالت او بدامني، د استعمار او غلامۍ، د زېښاک او مفت خورۍ، د منځه وړلو او فردي او اجتماعي ازادۍ د حصول دپاره داسې گامونه پورته کړل چې د پښتنو په تاريخ کښې ساری نه لري." (۷)

• د يورويي او روښاني تحريک ماخذ:

او د دغو دواړو تحريکونو چې د ډېر لږ وخت (وړاندې وروستو) په فرق سره مخې ته راغلي دي، ډېر عجيبه يو شان والی لري. اخر دا دې ي، شان والي وجه څه کېدی شي؟ د يورويي روښانه دور (Age of enlightenment) په ترڅ کښې مونږ ولوستل چې د يوناني کلاسيکل علمي روايت ته ترجه راگرځولو په ترڅ کښې دا هر څه ممکن شول. خو که وکتی شي د دې دواړو تحريکونو ماخذ هم دغه يوناني علم او فلسفه ده. اوس دلته سوال دا پېدا کېږي چې د روښاني تحريک باني پير روښان يا د هغه مريدانو ته د يونان فلسفه څنگه راوړسېده؟ چې ځواب ئې ډېر ساده او اسان دی او ډېرو خلقو ياد کړی هم دی. ظفر سپل په خپل کتاب "مسلم فلسفه کا تاريخی ارتقاء" کښې ليکي:

"د اسلامي فکر دوه غټ ماخذونه - يو قرآن شريف - دويم يوناني فلسفه ده او ترڅو پورې چې په يوناني فلسفه د پوهې او زده کړې خبره ده، نو د هغې ابتدا د يوناني علمونو د کتابونو تر ژباړې څخه شوې ده او په عباسي دور کښې مونږ ته د ډېرو مستندو او پروفېشنل ژباړوونکيو يو قطار په نظر راځي چې حنين بن اسحاق او قسطا بن لوقا په شان ژباړه کوونکي په کښې شامل دي چا چې د ژباړو نه پرته په فلسفيانه موضوعاتو د ليکلو کار هم پېل کړی وه." (۸)

او نن چې مونږ د پښتو په کلاسيکي شاعري کښې د يوناني فلسفيانو په خصوصي ډول د سقراط يا افلاطون نومونه وینو، نو دا باقاعده د يو اکتسابي عمل نتیجه ده. دوي د يونان د علمي روايت نه ځان خبر کړی وه او باقاعده ورته دا فلسفه د اسلامي مفکرينو په وسيله رارسېدلې وه (۹). مونږ د کریم داد يا د علي محمد مخلص دا شعرونه په ثبوت کښې وړاندې کولی شو:

"کریم داد حکمت موندلی

له روښان د دين سقراط" (۱۰)

"بې مرشده به دا لار درښکاره نه شي

که په علم حکمت زيات شي له بقراطه" (۱۱)

• د اروپايي او د پير روښان په تحريکونو کښې اشتراکات:

سوال دا هم دی چې د روښان فکري تحریک چې په یورپ کښې شروع کېږي، نو عروج ته څنگه رسي او د قام پرستی یا قامي ریاستونو د تشکیل مرحلې ئې ولې ترسره کړې، بل خوا چې هم دغه تحریک د پښتنو په خاوره د لږې مودې په ځنډ سره شروع شوی دی، نو بیا ئې د قام پرستی ټینګ (مضبوط) بنسټونه څنگه ونه درول یا د قامي ریاست د حصول مرحله ئې څنگه ترسره نه کړه؟

کوهن (Kuhn) د قام پرستی د تحریکونو په لړ کښې دوه قسمه نظرونه په گوته کوي. یوه هغه قام پرستی چې په سیاسي او معاشي توګه ئې سر راپورته کړی وي او دویم هغه چې د کلتور له لارې مخې ته راغلی وي (۱۲). اول خودا د قام پرستی تحریکونو د پاره د استعمار وجود ناگزیر دی. دویم دا چې د قام پرستی تحریکونو کښې د ټولني منځنۍ طبقه (بورژوازي) زیاته ساه اچوي. برنۍ طبقه د استعماري قوتونو سره پوره پوره مرستندویه وي چې په بدل کښې ئې پوره پوره ګټې (مراعات) هم ترلاسه کړې وي او لاندینۍ طبقې ته د دوه وخته ډوډۍ د ترلاسه کولو نه فرصت نه وي.

د کوهن د خیال نور وضاحت داسې کولی شو چې هغه ټولنو یا قبیلو کښې د قام پرستی تحریک زرمخ په وړاندې ځي چرته چې یوه روښان فکره منځنۍ طبقه شتون لري او چرته چې منځنۍ طبقه په علمي، فکري او په معاشي توګه کمزورې وي، هلته قامي تحریک د کلتور (روایت، ژبې، مذهب او تاریخ) باندې اډانه وي او کلتور د راژوندي کولو او ګړندي کولو په نوم او نعره وي، نو هلته د تحریک وړاندې تګ هم سست وي. پښتنو کښې هغه وخت اول دا چې په معاشي توګه منځنۍ طبقې څه د تسلی

ور شتون نه لرلو او بل دا چې په علمي او فكري لحاظ خو بېخي ډېره کمزوري وه . نو ځکه د پير روښان زيات زور هم د غلطو رسمونو لږ کولو او په مذهبي احيا باندې وو . په دغه پېمانه چې مونږ د يورپ او پښتنو د روښان فکري، تحريکونو ته گورو نو د وړاندې تگ پایلې ئې زمونږ په وړاندې دي .

د يورپي روښان فکري، په نتيجه کښې دغه نکتي ډېرې اهمې مخې ته راغلې:

۱. د تور دور خاتمه وشوه
 ۲. فلسفه د چرچ د غلامۍ نه ازاده شوه
 ۳. د روايتي پادري زده عيسائيت کښې درزونه وليدل شول
 ۴. د عقل او خرد په بنسټ د نوو علمونو او تجربو د پاره لاره خلاصه شوه
 ۵. د اصطلاحاتو نوې معنې او تشریحات مخې ته راغلل
 ۶. عيسايي مذهب کښې د جديد يانو په کوششونو په مذهب کښې اجتهاد مخې ته راغی
 ۷. سائينسي انقلاب وليدی شو
 ۸. صنعتي انقلاب مخې ته راغی
 ۹. قامي تحريکونو او قامي ازادۍ او خپلواکۍ ترلاسه شوې
 ۱۰. ټولنه د سرمايه دارۍ چوکاټ ته ننوته
 ۱۱. د سوشلزم او کميونزم انقلابونه مخې ته راغلل
- بل خوا که د روښاني تحريک نتيجه ته گورو:
۱. د روايتي ملاد غېرې نه د مذهب د راويستلو عمل شروع شو
 ۲. د استعمار پرېڅو پيرانو د ولقي نه اولسي خلاصون ته لاره ترلاسه شوه
 ۳. د استعماري حکمرانانو په ضد اولس ته سياسي شعور ورکول شروع شو
 ۴. پښتون اولس د خپلې خپلواکۍ احساس تر څه حده وموندو
 ۵. د بهرني استعمار، پير، ملا او خان په ضد طبقاتي شعور لاره ومونده
 ۶. د جهالت په ضد د عقل او پوهې په لور د پښتون اولس پام راوگرځول شو
 ۷. قامي تحريکونو د پاره بنياد ترلاسه شو
 ۸. قامي جوړښت ته ادامه ورکړی شوه
 ۹. د پښتو ژبې د پرمختگ لارې خلاصې شوې
 ۱۰. د فرد په ځای د اجتماع د ازادۍ ازانگې واورېدې شوې
 ۱۱. د زناڼو د ازادۍ څرک په کښې وليدی شو

اروپا يا لوېديز د روښان فکري، د ياد تحريک نه ډېر څه تر لاسه کړل او د قامي او ټولنيزې ازادۍ په ترڅ کېنې ئې علمي او ساينسي ازادې وموندلې او د ساينس او ټېکنالوجۍ په اساس ئې خپل ټولنيز ژوند معيار تر سترې لوړتيا پورې وسولو.

د پښتنو سره هم د روښاني تحريک په ترڅ کېنې يو داسې تحريک موجوديت لري چې د دغه تحريک علمي او فکري پايلو د راژوندي کولو سره کولی شي چې د قامي ازادۍ سره سره ټولنيزه ازادې ومومي او بيا يوه پراخه علمي او فکري فضا کېنې ساو اخلي او د علم، هنر، ساينس او ټېکنالوجۍ په اساس هم د خپل ژوند معيارونه لوړولی شي او هم د يو سولنيز (پرامنه) او غښتلي راتلونکي هم خپل نوي کهول ته سپارلی شي.

حوالی

۱. جلالپوری، علی عباس، خرد نامہ جلالپوری، لاهور، تخلیقات، ۲۰۱۰، ص: ۲۲

۲. ایضاً، ص: ۱۴۰

۳. فیاض ندیم، لیبرل ازم او مذهب پسندوں کا تصادم:

ایک معاشرتی تخریب، google.com

۴. خرد نامہ جلالپوری، ص: ۱۲

۵. عبدالقدوس، حافظ (مقدمہ)، خیرالبیان، تالیف: بایزید انصاری، پبسنور،

پبنتو اکہلمی پبسنور یونیورسٹی، دوہم حل ۱۹۸۸، مخ: ۱۰۳

۶. مسعود، سبف الرحمن، پیرروبنان او روبنانی انقلاب، پبسنور،

یونیورسٹی بک ایجنسی، ۱۹۹۸، مخ: ۱۳۳

۷. ایضاً، مخ: ۱۴۳

۸. ظفر سیل، مسلم فلسفے کا تاریخی ارتقاء، لاهور، بک ہوم، ۲۰۰۸، ص: ۴۳

۹. محب وزیر، پبنتو کلاسکی شاعری، کبھی انسان دوستی، پبسنور،

باچا خان ریسرچ سنٹر، ۲۰۱۲، مخ: ۱۰۵

۱۰. کریم داد، دیوان کریم داد، ترتیب او تدوین، خیال بخاری، پبسنور،

پبنتو اکہلمی پبسنور یونیورسٹی، ۱۹۶۴، مخ: ۶۹

۱۱. خوہشکی، پروہز مہجور، ڈاکٹر، د علی محمد مخلص دیوان، پبسنور،

پبنتو اکہلمی پبسنور پوهنتون، سن، مخ: ۴۶۰

۱۲. مبارک علی، ڈاکٹر، تاریخ اور آج کی دنیا، لاهور، فلشن ہاؤس، ۲۰۱۲، ص: ۱۷